

האכה אשה

איה קפה

דען ע' נחמה

ע' נחמה (ה'א)

מדרב עם האשה. על עסקי גיטה וקדושה ונתן לה גיטה וקדושה ולא פירש רבי יוסי אמר דיו ר' יהודה אמר צריך לפרש אמר רב יהודה אמר שמואל "ודוא שעסקין באותו ענין וכן אמר ר"א א"ר אישעיא ודוא שעסקין באותו ענין כתנאי רבי אומר ודוא שעסקין באותו ענין ר' אלעזר בר ר"ש אומר אע"פ שאין עסקין באותו ענין ואי לא דעסקין באותו ענין כנא ידעה מאי קאמר לה אמר אביי *מענין לענין באותו ענין אמר רב הונא אמר שמואל הלכה כר' יוסי א"ל רב יימר לרב איש ואלא הא דאמר רב יהודה אמר שמואל כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עכרם אפילו לא שמוע ליה הא דרב הונא אמר שמואל א"ל אין הבי נמי:

ק"ט א

אפי' לא שמוע. פירוש אדם שנחמנה לגיטין וקדושין לריבין אטו להדיעו הא דרב יהודה אמר שמואל שלא יוכל בה דשכיחא או דילמא ליכא למיחש להכי ולא שכיחא טלי האי וכן משמע מתוך פירוש הקצתים:

- (א) ע' נחמה (ה'א)
- (ב) ע' נחמה (ה'א)
- (ג) ע' נחמה (ה'א)
- (ד) ע' נחמה (ה'א)

ע' נחמה (ה'א)

ג' כל מי שאינו בקי בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהם (א) (ב) (ג) (ד) להורות (ג) בהם, שבקל יכול למעות ויתיר את הערוה (ד) וגורם להרבות ממזרים בישראל:

ע' נחמה (ה'א)

מתני'. ג' נחמה כבישראל כשר ובעובדי כוכבים פסול ובעובדי כוכבים דוכבין אותו ואומרים לו עשה מה שישאל אימרים לך (וכשר): ג' אמר ר"ג אמר שמואל גט המעושה בישראל כדון כשר שלא כדון פסול ופוסל

ע' נחמה (ה'א)

ע' נחמה (ה'א)

בענין עיצה להוציא גט מבעל המעגן דרך רמאות

ק"י רב אחד צלצל אלי, וביקשני לשאול את רבינו חוות דעתו על עיצה בענין זה. שכאה לפניו אשה, שנתגרשה בערכאות מבעלה, אך הוא מסרב ליתן לה גט, וכבר עבר ד' שנים, ובעלה הוא פרא אדם, (משחק בקוביה, וכדומה). ומישהו אמר לרב קפלן שפעם ידע שהשתמשו בעיצה כזו. שסידרו שאיזה אישה תיפגש עם המגרש, ותלך עימו כמה פעמים, כאילו בדעתה להכיר אותו אולי להתחתן עימו, ואחר כמה פעמים, שרואה האשה שהאיש כבר חושב עליה, צלצלה אליו ואמרה לו, הנה יצאתי עמך בידיעה שאתה גרוש, ועכשיו נודע לי שעדיין לא גירשת אשתך וכדומה, ואחר כמה ימים, צלצל המגרש בחזרה שכבר גירש, ואז אמרה לו האשה, בסדר, ואז הפסיקה להיפגש אתו. ואמר רבינו מצד הסברא, אין בזה חסרון, ואם יוכלו כך לסדר, טוב, אבל מצד המציאות יהיה קשה לסדר עסק כזה, למצוא אשה שתסכים להרמאות, ושלא יהיה חשש שהפרא אדם יאנסה וכדומה, אבל אם מצד המציאות אפשר, אין חסרון בעיצה זו.¹³

כא (סב) כל אלו שאמרו להוציא כופין אפילו בשוטים. (סג) ויש אומרים שכל מי שלא נאמר בו בתלמוד בפירוש כופין להוציא אלא יוציא בלבד אין כופין בשוטים, אלא אומרים לו חכמים חייבוך להוציא ואם לא תוציא מותר לקרותך עברייין: הגה (סד) וכיון דאיכא פלוגתא דרבותא ל"ה ראוי להחמיר (כט) שלא לכופ' (לד) בשוטים שלא יהא הגט מעושה (טור נסס הרא"ש יבמות פ"ו סי"א), (סה) אבל אם יש לו אשה צעירה לכולי עלמא כופין בשוטים. (סו) וכל מקום שאין כופין בשוטים אין מנדין אותו גם כן (מרדכי ריש פרק המדיר כחובות סימן ר"ד), (סז) (ל) ומכל מקום יכולין ליגזור על כל ישראל שלא לעשות לו שום טובה או לישא וליתן עמו (ש"ד) [שם] במרדכי נסס ר"ח ובמהרי"ק סימן קל"ה) או למול בניו או לקברה^[1] עד שיגרש (בנימין זאב סימן פ"ח), (י) ובכל חומר שירצו בית דין יכולין להחמיר בכהאי גוונא ומלבד^[2] שלא יכדו אותו,